

qua mediante ageretur a pno, heret q prim et rigorosam
 nem effus, et apitteret nem usa imma ad effum. Deinde
 si hoc esset pote, et unus motus mediante alio motu heret
 qd intelligi non pot qua loci sic pote, qui n heret ut motus
 aqua ad calorem mediante alio motu procedat. Hanc sen
 tentiam adeo veram existimat Vaso. 1. p. 9. 166. no. 9. ut con
 trariam nulla loci intelligi posse existimet. Eandem scgti
 Scar. tom. 3. in 3. p. disp. 47. sect. 3. 3. sed supersunt
 sunt in aliq Phil. q contrariam sententiam
 videntur ostentant, grai tuantur. Precedunt q posse unam
 actionem mediante alia fluere a dno pno, ita in ut sit im
 m. procedat. Ex quo non maiorem sequi contradictionem arbi
 trantur quam si accidens sibi inharet et subsistat, qd
 pote ee suo conceptus. Leo. Idem n scgti spectans
 na ordine superfluum id ee, qdam superfluum est
 eundem effum sibi pendere a pluribus causis totalibz
 eiusdem ordinis et rationis, que loci ni dicitur dicitur
 cessat oio. Pro hac sententia sic possumus argumentari.
 Nullum est inconueniens si minus aliu
 modifiet, quia unum uniter conceditur: q et n erit in un
 veniens si una actio q aliam procedat: sed primum est
 pote: q etiam secundum. Confirmatur, q qdam actio
 ageretur ab agente se ipso, ita et minus se ipso est
 modifiet. u. g. Subsistit se ipsa subsistit, in hanc se
 ipsa in hanc: sed non implicat minus q alium modifiet
 ni q est. Min. pot q Subsistit v. g. hanc suum vbi. Ad
 hoc in argumentum responderetur distinguendo anis, un
 cedendo q ee inconueniens si minus alcerius loiali
 um modifiet, negando posse alium aliu de qno modif
 ficare. v. g. unum vbi ee praeons p aliud, et subsistit
 nam subsistere p aliam. In opposito uo casu una actio
 q ee egesta effus a sua ca talis ee mediante alia ageretur.

Inhabis. Non implicat rem q̄ centrali talis ē, accidentali et ta-
lem ei: q̄ et non implicabit unam actionem mediente alia
egredi a suo p̄no, tumis et immis sibi egrediati. anis q̄ habet
q̄i relatum transcendentalē centrali respicit suum trūm: et
in concedimus illi sup̄additam le boim predicamentalem, qua
illum et respiciat accidentali. Unde bene colligi potest ac hinc
se ipsa centrali se egredi ab agente, et sibi accidentali
q̄ aliam actionem. Responderis relab trans centrali
concedi sup̄additam re boim accidentalem q̄i dirro mō res-
picit suum trūm centrali et accidentali. Nam, existat
q̄ non existat relatum centrali respicit trūm a boi lacte.
accidentali uō quatenus, existens est illum respicit, nisi
aliquid de sint conditiones, q̄ effus hatis cum sit d̄rsis
d̄rsis an uendicat trūm, et cum sit accidentalis (nullum
n. relatum transcendens est, q̄ accidentali non existat
ut discurrant fieri patebit) accidentalem trūm uendicat.
In actione uō nihil simile exigitari pot̄ ut accidentali
et egrediatur a suo p̄no. Imo si argumentum aliquid pro-
baret, probaret sane de factis actiones pendere sibi a p̄no,
et mediantibus a p̄no a principio, q̄ de factis in rerum nō
hinc ulla miraculo concedimus relatum transcendens si ex-
istat, et mis sit talis cum reliquis conditionibus sup̄addi-
tam hinc le boim predicamentalem, q̄ ē factum.

Concedunt et unionem mediante alia unione
coherere tris diuinibus, q̄i unio est facti et centrali unio
extremorum. Verum nec le p̄no non tam facili uidet.
Nam unio mī et facti u.g. tam facti est unio inter has tris,
quam facti est unio sui ad ipsas: q̄ n̄ pot̄ illis unio me-
diante alia unione. anis q̄ barur, q̄i si facti n̄ ē unio sui
sui ad p̄no de facto illi unio n̄ ē n̄ mediantē illa alia uni-
one, quod non concedent. Et confirmatur q̄i facti q̄ de se
facti non est talis, indiget alia ut talis sit. u.g. q̄i albedo

habet n' est extensa de se, indiget quantitate cuius extensa
 huius: at uo quantitas q' habet est sua extensa, quomodo po
 test extendi p' aliam quantitate. sicq' unio q' n' in galet
 est unio extremorum, sed at unio sui ipsius ad extrema
 quomodo pot' illis uniri p' aliam unionem. Omitto quam sit dif
 ficile hanc aliquam prestare suum effum hanc alic
 ni hanc eiusdem prej. Posset n' simili hanc albedo e' alba
 p' aliam albedinem.

Eodem mo concedant unam subsistentiam
 p' aliam posse subsistere, et unum ubi e' praesens q' aliud
 qd' mihi q' p' facta argumenta difficile urbaris. Nam quod
 asserunt ad huc manere integram rationem ubi et subsistia
 q' hanc sit se ipsa et p' aliam subsistit, et illud se ipso
 et p' aliud est praesens, minus q' ipse. Cur n' n' conceda
 tumis posse eandem quantitate extendi si se ipsa et p'
 aliam quantitate, et consequenter manere posse aliam in
 formare, quin amittat rationem praed, q' si potent aliquid
 hanc in formari

Argumentatur deinde. Unio inter man
 e' animam d' d'ni mediante unione hypostatica uniti Ver
 bo d'ni: q' pot' una unio mediante alia uniri. Quin et
 una le'io mediante alia tertiam respicit V. G. Paterni
 tas huius hominis mediante le'io sumi d' huius respicit
 Paternitatem alterius: q' et una actio mediante alia pro
 fluet ab agente. Alius in primis ad primum exemplum
 unionem inter man' et hanc non uniri. V. d'ni imm. sed media
 te humanitate ad sumpta, q' et si imm. illi uniret q' unio
 nem hypostaticam nunt' inde sequeretur contra nostram
 doctrinam, est n' hanc unio alterius ordinis. Ad secun
 dum exemplum d'ni est si le'io sint modi e' d'ni co
 na' le'j, unam actionem non le'io p' aliam, si uero d'ni
 relationem.

quantur in virtutibus, quod uerum credimus nihil confici
arguim, nam de logicis accientibus ad minus leales nihil inueniri pot.

Deus pot' producere cas' effici' cause
ut cum actionibus q' a cas' secunda egrediebantur: sed hoc non
pot' esse nisi q' a causa actionem: q' actio trahi pot' ad aliam. Major
glabur, q' nulla in eo apparet contradictio. Dicitur uo' Omnipoten
tia solum id denegandum est, quod contradictionem inuoluit.
Actus negando maiorem. Impliat n' Deum posse producere actione
ca' secunda. Cas' est, q' actio est essentiali' dependia' effici' a
sua ca', et quia si a Deo produceretur, iam non est dependia'
a illo. Non in uideat denegandum posse Deum efficere res
ca' secundo eadem actione, qua' producere effici', q' iam non
exhibet iterum illum producat. Tunc n' non datur actio termi
nata ad actionem, sed ad rem aqua' fluit, q' Deus libere
dedit cari ^{am} ad operandum nec uel illa actione, et hec
ratione intelligendi sunt q' a seunt' posse Deum se producere
motum praeteritum, nimirum posse efficere, ut motus iterum
fluat a seculo aqua' effusit, qua' de se late par. diop. s.
sect. 9. licet in motu peculiaris cernatur difficultas. Di
n' producitur idem no' motus, natio' producendum est idem
tempus interuicuum tali motui et praeteritum. Non ex eo q' d'
ad praeteritum non datur prius ut multi existimant. Hoc uo'
actio in seipso non posse fieri ut praeteritum n' fieri,
quod uideamus, non docet uo' non posse fieri ut praeteritum
tempus non sub illi praeteriti, uicuum fiat praesens. Sed
ex eo quod tempus reale gentiam ordinem dicere uide
tur ad imaginarium, quod nulla ratione redire potest. Aque
admodum huc ubi se produci pot' in eodem spatio non pot'
in alio, q' si certam ordinem quemlibet ad spatium imagi
narium: ita et hoc tempus reale non uideatur posse se
produci nisi sub illa q' temporis imaginarij uic' uices pondet,
q' in cum iam praeterita sit et nihil futurum sit, nullam pot' uere.

Articulus Tertius.

De Actioe esset a principio n' existente.

Procedit q' solum diuinitus q' actio ut alibi probati est, est cum
 diuina potentia ad operandum, & huius se ex p' pri' factis. Lecto
 ludo q' negatiua certa est. Si n' est conditio, est logica, huius
 se h'et ex p' pri' factis ad operandum planum est a potu' su' g'
 pleni, a q' p' h'et non potu' Deum efficere, ut les n' existens ope
 retur. Ad hoc ost' inia. Bar. disp. 14. sect. 3. no. 20. et 1.
 tom. in 3. p. disp. 31. sect. 7. tom. 3. disp. 8. sect. 2. et probati
 q' actio est factis dependia, affis a sua ca' q' q' datur can
 h'at' supponit ex iam ip' h'us ca'. anis sape probatum est. Son
 h'at' confirmatur, q' eodem mo' se h'et dependia effectiue inter
 cam et affis, ut se h'et unio inter extrema qua' unit': sed
 implicat non existentiis utriusq' extremis, existere unio
 nem: q' implicat et dari actionem a prio' non existente. Ma
 jor probatur, q' q'ndam h'at' unio copulat extrema, ita et
 actio coniungit cam cum affis. Unde dicitur 2. Phys. cap. 3.
 absit cam in actu nans' o' s'it cum affis in actu. Semi
 non nulla est dubitatio ut alibi dictum est.

2°. Actio non minus pendet a prio' a quo
 proceditur, quam a h'io cuius est factis productio: sed impli
 cat dari aliquam actionem sine h'io: q' et implicat sine
 prio'. Major est manifesta, q' sicut actio est factis produ
 ho h'io, ita est factis egressio a prio'. Unde confirmatur mi
 nor, q' est eo quod actio sit factis productio h'io, non pot' dari
 sine h'io existente: q' est eo quod sit factis egressio a prio'
 non potent dari sine prio' existente.

3°. Actualis operatio legit actuali om' uirtu
 tem in agente, q' physicam, & obedientialem: sed nulla uir
 tus actualis datur in re qua' non existit: q' illas nullam

pot' heri actionem. Ultimo q' aliqui non bene ex nexu
carum colligent Phi dari unam supremam existentem
nario aqua le d' p'ca ois pendcant, cum actio possit proce-
dere a non existente.

Contra hanc doctrinam censent aliqui
S. Th. quos refert Scot. 1. d. in 3. p. disp. 31. sect. 8. q. 2. lo-
cent sp' Phi humanitatem sacrosanctam fuisse p'ficiu
instrumentum gratie, qua data est Patribus q' ipsum pro-
cesserunt, pro quorum opinione hac possunt esse argumen-
ta. Primum res ois in rebus coeas Deo praesentes
sunt in aeternitate: q' possunt a sumi a Deo ut instrume-
ta ad operandum, et tunc in tempore non existant. anis
ex D. Thom. communiter a Deo et discipulis celebra der.
Et confirmat' lo'is. Res natural' est duratio infinita, indivi-
sibilis, et tota sit: q' qd' sit est et tunc iam est pra-
sens in ipsa aeternitate. Unde ulterius argumentor. Pra-
sens alicui durationi quocumq' modo sit nihil esse pot' nisi q'
coeam realem: sed res ois futura, ac praesentia praesentis
sunt aeternitati: q' in suis rebus coeas istis sunt
praesentia, ex quo ulterius deducit' nihil eis deesse ad
hoc ut a sumi possint a Deo tanquam instrumenta ad operandu.

Retur negando maiorem, nam ad hoc res
aliquid rebus coexistat alteri, natio et essentiali inest coeas.
Sed res fut' et praesentis non existunt in se: q' non possunt coexista-
re Deo in aeternitate, quae res consule Scot. lib. 1. de absolu-
ta sua d'cor. coniug. cap. 7. an. 4. Probat' q' si coexistentes
natio dicit coeam realem ad aliam sit existentem: sed
res futura ac praesentia non existunt in se: q' non possunt a
teri coexistere. Alioquin dicamus rem diu existentem
a teri denominatione coexistere ab eju coeas cui coexistit,
quod in falsum est, nam ut existens dicit p'pnam existentia
re in se, ita coexistens illam supponit. Unde falsum e

res q̄ non existunt in se coexistere Deo in eternitate s̄m̄
 ad res reales existas. Probarur ut tenetur q̄ si res creata s̄m̄
 et presentis coexistere Deo in eternitate absolute co
 nterent natio: sed falsum est dicere aliquid praeter Deū
 natio coexistere: q̄ est Major probatur q̄ res s̄m̄ non habent
 ullam dei actionem: q̄ si hēnt opiam, non hēnt illam a Deo
 sed a se ipsis: p̄ rariam, quod sequitur ex eo quod coexist
 tant Deo, tam coexistis nariam in uolunt existam ut probam⁹
 unde non solum dicereur coexistere natio sed et eterna,
 immutabiles, et cetera, quae oīa sunt absurda.

2^m Deus loci sui immensitatis est praesens
 rebus in eis et pot̄ illas ad summo ut instrumenta ad
 creandum: q̄ et idem potuit praestare in eternitate.
 Notetur distinguendo amb, inter coexistens Deo et praesens
 Deo loci immensitatis rebus in loco existentibus, ne
 gando est praesentem non existentibus. Unde si argumen
 tum in hoc tra procedat, bene colligit loci eternitatis
 illum praesentem est rebus existentibus, male uero est praesentem non existentibus.

3^m Actus uero actus datur pen
 det a causa finali non existente: q̄ et potuit pendere
 a efficiente et non existat. Argumentum a libi le sp̄s
 etimē, non est eandem in agente et in fine ratione ut, hie
 ita est cōi physica, ut et sit moralis, quae p̄i non
 regit existam realem ut causet: efficiens uero est cōi pu
 et physica et q̄ q̄ realem actionem operatur

4^m Sacramenta nouae legis attingunt
 physice gratiam productam: sed n̄ attingunt illam dum
 existunt: q̄ res q̄ non existit et leuari pot̄ ad operandū
 Major supponit ut communis inter A. N. S. S. quam late pro
 bat Bar. 3. hm. in 3. q. disp. 9. sect. 2. Min. suadetur
 q̄ sacramenta non conferunt gratiam nisi consummata et q̄
 facta sint: sed cum consummata sunt iam non existunt

existunt?

¶ non att igitur illam dum existunt. Maior certissima
est. Min. qd datur, qd sacramentum sunt qd motum: sed mo-
tus cum est consumatus non existit: qd et sacramenta
q' p motum sunt, cum sunt consumata, iam n' existunt.
¶ Petrus regardo certam minorem. Sic confirmationem illius
et regalis minorem, nam sacramenta qd instanti, quo
motus extrinsece trahit, et iam non existit, intrinsece ter-
minantur, et h'nt suum positivum complementum, qd
in virtute partium q' continerunt. Quia h'c et produ-
cit gratiam effectivam, et n' qd motum fiat, non in deservit
cum motu, nam sonus q' motum fit, sed in eo instanti, in quo
non est motus est sonus, et producit sp'c' audientes. Existit
q' sacramentum eo instanti in quo extrinsece trahit mo-
tus sui sui complementi qd eo instanti realit' existit.
Et n' per motum fiat, non in opus est ut in omnibus motum
in aliter, is n' tantum existit, cum pars illius iam
deserit, et pars alia adhuc reperit, quod n' pot'
accidere in instanti quo extrinsece trahit. Sacramen-
tum ut hinc existit consistit, cum eius datur complemen-
tum: atq' adeo si in esse perfecti consideretur intrin-
sece laudatur, si in esse imperfecti, extrinsece loimur.
Et si eius complementum hinc temporis solum existat
in productio gratia h'c sacramenti induenda est
et si reliqua eius partes non existant. Nam qd fit
p complementum, s' p aliquam partem, ut simpl'r
tribuitur. Si n' Petrus manu tangat digne pariete,
simpl'r dicit sonantes illum tangere, et per unam
in partem illum tangat

¶ sunt in q' cum concedant in generali dari
resolubionem usq' ad rem primam asserunt dispo'si antoce-
denti effectivam attingere. Nam generi, quod cum n' existant
eo instanti in quo datur generalis coguntur asserere rem

non existentem natr opari, et ce pnum opois. Verum falo nisi
 tur pno. Nec n. pbat e est dari le so lutionem us qd ad mani
 pnam ut a tibi dicitur ebb exbar. disp. 14. scet. 3. que si m
 concedatur natio dm est disposi antecedentes non conuore
 affectus a dnam gerit. Et pbat qd les pte non pot opari
 ne concedunt: qd et nec les pte pte opari poterit. Consi pr
 batur qd m distat ab hoc instant te pte pte, qd imm pte pte
 quantum les pte pte qd imm antea pte: sed illa operari
 pte: qd nec ista.

Deinde Cetera rei que operari est conditio
 Logica legita: sed les qd imm ante pte pte tam non exhibe:
 qd non pot operari. Major pbat, qd alioquin pte Deus sup
 plere de sum cogit ad operandum, non tm in le pte pte, sed
 etiam in pte. qd ex dictis falsum est, uim non debet maior
 las in una quam in alia. Vltimo pbat. Si les qd imm an
 te pte pte pot opari et les qua iam diu exite opari po
 tent: sed hoc est falsum: qd et illud ex quo sequit. Major
 pbat qd si mi pte pte qd rea in uno tm dicit distan
 ti pte in quacungq alia distan majori, qd dat maior
 repugnancia: sed eodem mo se hcc uris inter extrema, ac
 se hcc actio inter cam et affum: qd si causa qd imm ante pte
 ce pte pot operari, et coniungi qd actionem e pte, et ia qd iam
 diu exite eodem mo operabilis et coniungetur.

Obij. De agendo in pte pte operari non e
 opub ut sit sint eodem loco, a loquiq non operari tur, nisi
 ce penetratue cum pte: sed eodem mo se hcc ind istan ha
 localis ad actionem, ac se hcc ind istan ha in duracione: qd
 etiam non opus erit, ut agens sit sit duracione cum suo e pte
 sed satis erit, si gman agens et pte pte conpuitatem ce
 gnant, ita et quoramo contingantur duracione, ad quod suff
 pte ere uel dicitur ut pte pte sit, agens imm antea pte pte.
 In pte pte falsum e agens qd imm antea pte pte

contingere dummodo pactum modo existens, nam ad hoc nanum
erit, ut ambo sit existens, quomodo ad hoc, ut duo corpora
mutuo tangantur nanum est ut existant in loco, quod non in
loco non existit planum est non potest aliud contingere. Sic
et ad hoc factum vivens quod praesens nullo modo contingere
factum cadaveris quod subsequitur, si inter utrumque nulla
praesens temporis pars, ad contactum non duraturis
quod non solum ut nulla intermediet duratio, sed ut les
quod ita tanguntur sit existens, quomodo ad instantiam lo
calem, seu contactum legitur ut utraque les sit in loco,
si non in eodem: quod inter les quod tanguntur duris legi
tur ut quavis duris, non eadem duris, una quod in suam
habet distinctam, ut etiam distinctam etiam, atque ad es
les quod sunt in loco possunt se tangere contactu physico,
les quod sunt duris, contactu similiter duris, at illas quod
iam non durat nullo modo potest aliam contingere. Et patet
ex hoc, illa non tanguntur quorum extrema sunt sit, nihil
non quod pertinet ad duris agentis quod immo antea
fuit, sit est cum aliqua parte quod pertinet ad duris in parte
praesentis

Obj. Corp. etiam sit temporis non copula
tur inter se. Inobstante, quod pars praesentis iam non
existit: quod non potest uniri praesenti, ad unionem non legitur
indivisibilitatem, quod et involuit contactum duris. Respon
ditur temporis praesentis uniri praesenti non solum in quo
continuantur. Deinde quod haec est pars partium et unio
lei successiva, ut praesentia uniat praesenti, a se quibus
a se non est, in se bus in quibus manentibus longebit
les haec, nullo modo se possunt attingere nisi sit exist
ant. Instabitur. Duris agentis quod immo antea fuit
et duris partem praesentis sunt successiva: quod cum nihil in
intermediet tanguntur. Ne parum contra, nam duris lei

præterita, et duratio præsentis non efficiunt unam tertiam
ut præterea continentur quædam præter temporis. Deinde de
nisi non possunt attingi, nisi et æteram eorum quantum sunt
mentibus attingantur: sed eorum non attinguntur, nisi quæ
sibi continentur: quod est.

Atque ad argumentum cuius loci hæc di
simus respondere non eandem esse locum ad similitudinem in loco
et similitudinem in duris. Nam res corporales nature non potest esse in eo
dem loco eum alia: et uero duris possunt esse sibi. Deinde quæ
a proximario legitur ad operandum in loco, solum est illa immedi
atio: et uero causa operis est ut coexistat. Atque quod non potest
nisi sibi eum illo existat, nam coexistens in uero sicut certissime
coexistentiam, ut superius probatum est.

Articulus Quartus

De eadem res possit esse primum et minus causa actus

Quæstio hæc sub his uerbis communiter explicari solet. De eadem
res se ipsam diuinitus potest reproducere. V. g. Petrus quæ
est fundamentum se ipsam potest reproducere. Locus enim quæ
actionem a se ipso pendere, cuius est primum et minus. Nam de
prima productione nulla fore quod potest incidere, cum ad omne
actionem eorum primum naturam esse docuerimus, quod datur eum res
reproduciatur, non uero eum primo produciatur. Eum igitur a se
supponit hanc disp. 26. Sect. 3. no. 17. et probat hinc. 3. in 3. p.
disp. 10. cat. 4. 5. sed ex hæc solutione, quod dicitur potest esse
uere Paulum ut reproducat. Roma Paulum quæ est fundamentum.
Atque quæ non potest ipsum Paulum eleuare, ut se ipsum reproducat.
Hæc motus, dicitur potest Paulum eleuare uero primo Paulum
Roma producat: et in non potest eleuare Petrum ut se primo
producat: quod similiter non potest illum eleuare, ut se reproducat.

Et alium hominem ad id elevari potest. Unde non falsa est
ut demonstrat hac majori ratione, quod primam productionem
non supponit Petrus existens, ut Paulus supponit ad illam
produendum: ac sui le productionem supponit Petrus ex
istens. Deinde quancumque actionem specie Deus esse
creet per unum Individuum, potest exercere potius eiusdem
modi, nisi aliqua de se conditione, quae in praesenti nulla deesse po
teat, cum Petrus supponatur existens.

Et probatur ulterius quod exercere talem
actionem a se ipsum existentem: nec se pugnat ex parte
nec ex parte prioris, nec ex parte actionis: quod absolute in potestate est.
Non se pugnat ex parte prioris probatur, quod potest trahi a tali actione
eiusdem speciei a talis prioris. sed quod non potest illam trahi a se
ipso. Tenet aliquid quod nihil potest a se ipso pendere, atque adeo
illa actio esse dependens, cum omni actio talis sit, et non esse,
quod nihil per illam pendere. Verum in actu nihil potest pen
dere a se ipso quoad primam productionem, neque quoad
le productionem naturae suae prioris quid obstat: Deinde
non se pugnat ex parte actionis, quod obversa dependens,
et eiusdem speciei unaliquid, quae eundem trahi potest
sunt. Non se pugnat ex parte prioris, quod les supponitur exist
ens ut se producat, et cum in his conditionibus natis
ut elevetur ad quancumque actionem sibi naturae inde bitam.

Confirmatur ulterius quod actio qua corpus
Christi Domini ponitur in sacra Eucharistia est actio subia
ctis et trahit ad ipsam subiectam corpus Domini, ut lo
te probat Bar. in. S. Quintus ergo modus multorum est
actio. Unde bene sequitur non esse actionem ad se ipsam
sed le productionem, et in actu actio procedens a subiecto
nata est Christi Domini ut ab instrumentis, ut dicitur Bar.

ae **L** communiter docent, et **P. B.** confirmant praesentim q
 oniarus q sermone de eana dñi a dicit **Trinitum** dñum
 in Sacramento Eucharistia uenissimū **Corpus** suū creare
 quem dicendi modum plures a **hij** **P. B.** accipiunt: q idem
 pot eleuari a Deo ut se ipsum se producat; nec ulla un
 batio apparet ob quam id denegetur.

Oppam opioem defendunt pene cōi q ex
 istant nulla **loc** posse eundem e fūm pēgere. a plus
 ribus causis totalibus, eam et defendit **Trns. J. met.**
 cap. 8. g. 2. Sect. 2. **Varq. 1. p. disp. 176. cap. 6.** Pro qua
 argumentanti in primis ex **Divis** pceditionibus. Nā
 si idem pot se ipsum se producat, et a se ipso pro
 ceeret, q non bene **L. J.** q non bene **L. J.** ex nō **Divinam**
Personarum **Prue** sionum colligerent nūm **Personam**.
 Actū in idem posse a se ipso pcedere q **productio**
 nem. **L. J.** uō bene colligunt nūm **Personarum** **Dimax**
 ram ex nō **Prue** sionem qua sunt prima pue siones
Verget. Inter producentē et productum **legit** realis dis
 tinctio q inter le producentē et le productum eadem **legre**
 tur. anō p bati in **Divis** q ex **loci** producentis et
 producti **legimus** et colligimus **realem** distinctionem
 inter **divas** **Personas**. Contra p batur q eadem ē in utroq
lati. **Actū** in **locis** creatis semp; producentē **supponi**
 occurrentē ante productum, a tō **adē** in e natio colligi
 distinctionem ex nō **lei**: at uō inter le producentē et re
 productum non eadem dati **lati** ut pēt.

2. argumentor. **Actio** adaequate diuiditur in
 transeuntem, et immanentem: sed actio le productiva sui pri
 nec eē immanē, nec transiē, q recipere ē in eodem pō
 aguo emanat; nūm eēt immanē, quomō n. immanē dici
 pot actio id **constrata** uem **Leop. Romē**, cuius priūm ē **Le hūb**
Conimbricē. **Actio** illam eē immanentem, q ad

rationem actionis immanens non legit unitas in loco, sed
unitas inter primum actum et passivum, L. huius, nam si unitas
inter primum actum et passivum sufficit ut actus immanens di-
catur, a fortiori sufficit inter primum actum et terminum.

3. Idem non distinguitur a scripto ex natura rei:
quod non potest actionem esse se ipsum exercere. Probatur ex his, quod actus
distinguitur ex natura rei a suo principio: sed in hoc casu non potest ita dis-
tingui: quod nihil potest esse se ipsum actionem exercere. Minus probatur,
quod actus non potest magis distingui a suo principio, quam distingui
a termino, cum quo identiceat: sed terminus huius productionis
nullam habet ex natura rei distinctionem a principio: quod nec actus il-
lam habet. Actus primum totale illius actionis ad huc distin-
guitur a termino. Nam primum totale illius est Subsistentia, et
Terminus elevatur ad se ipsum producendum tanquam
instrumentum: terminus vero est Petrus terminus. Nec ob hoc instrumentum
semper esse deterioris conditionis, hoc non verum est in instru-
mentis naturalibus, non terminus in visibus quod supradicta elevatur.
Nam Angelus non potest producere lapidem, nisi a levanti-
bus, cum terminus in antequam sua nobilitate sit lapis. Deinde
Actus actionem illam ex natura rei distinguitur a suo termino, quod
admodum reliqua omnes actiones a suis terminis distinguntur et proprie
distinguitur et a suo principio ex natura rei, quod idem est cum termino.
Si vero quod distinctionem ex natura rei, realis terminus distinctio in-
gatur, falsum est omnem actionem ita distingui a suo prin-
cipio, ut potest in actione productiva modi: sed terminus illam
actionem cuius terminus finalis a principio distinguitur a principio. Unde
et colligitur idem potest quoad productionem continere scrip-
tum infra obitum sua potest obedientialis, se non potest in
tra obitum potest naturalis

Plas inter snias iudicium fore difficile.

Et prima paululum probabilior uideatur, cum nulla manifeste
 appareat contradictio, q̄ nos cogat id diuina opinio negare.
 Quod in magnam hęc probabiliter, et facile primis argumi-
 nis respondet. Primo, statim nihil potest a se ipso pen-
 dere, q̄ n̄ satis conuincitur, et oppo^{te} opinioni hunc probat
 sensum. Deinde ad id q̄ ex II. obyectionibus ^{uolunt} & Quam
 ratione diuinitatis suam se ipsius sanctissimum effectus
 ponere in sacra Eucharistia, non q̄i humanitas sic instru-
 mentum ad eam actionem

Articulus Quintus

De eadem no^{te} actio uariare potest prius.

Non querimus q̄ si ideme^{ntis} sp̄s diuinitus fiat a plu-
 ribus causis totalibus eiusdem ordinis, una eademq̄ cau-
 sione fiat, de hoc n̄ alibi agendum est, sed q̄ effus q̄ per-
 nit ab hac ca^{usa} q̄ hanc no^{te} actionem, q̄ eandem potest ab
 alia pendere, ita ut eadem actio no^{te} sit dependens a b
 una ca^{usa}, no^{te} ab alia. P̄m̄ negantem huius questionis
 tenet Scot. pluribus in locis. in Met. disp. 25. sect. 5.
 no. 13. disp. 48. sect. 3. no. 22. i. tom. in 3. q. disp. 31.
 sect. 6. ad finem. tom. 3. disp. 9. sect. 2. Probat^{ur} t̄m̄ q̄.
 Actiones sunt fracte^{re} dependens a suu^m a suo principio:
 q̄ non possunt uariare prius: nisi saepe probati est.
 Contra confirmatur, q̄ fractis dependens ab hoc prius certis
 actio^{ne} imnis se ipsas ab illo pendet: q̄ non potest esse depen-
 dens a^{lio} ab alio, q̄ et ab illo pendere certis actio^{ne} nisi
 et certis actio^{ne} probati, q̄ alioquin actio^{ne} inciperet esse q̄o^{te} n̄ est
 et desineret esse q̄o^{te} est. Nam hac actio certis actio^{ne} est dependens
 ab hoc prius. Quod si inciperet esse dependens a b alio desine-
 ret esse q̄o^{te} est certis actio^{ne}. Probat^{ur} 2° q̄ idem modus nec
 diuinitus potest in alio subto, q̄ immo^{te} q̄ suam ent^{em}

tatem ab hoc dependet: sed actio et imm. q. suam entita-
tem pendet ab hoc prio: q. non pot. ee nisi ab illo.

3°. Eadem no. unio non pot. mo. hae, mo.
illa extrema coniungere: q. nec eadem no. actio pot. ante mo.
ab hoc, mo. ab alio prio. pendere. an. p. bati, q. hae no.
unio sentiatr. pendet ab his trii, quorum est hae unio:
q. n. pot. ee unio a liorum. Contra videtur bonas. q. simile
mo. actio hae sentiatr. pendet ab hoc prio. agus procedit:
q. non pot. ante procedere ab alio. Quare eadem actio non pot.
variare trii: q. neg. prii. an. certum est. q. hae actio
est hae productio huius trii: q. non pot. ee productio ab
terius: sed simili mo. hae actio est hae dependia ab
hoc prio: q. non pot. ee dependia ab alio. Vltimo p. ba-
tur ex actibus in illis, no. Luntan. et aliarum vltimum
parum. Nam visio huius albi non pot. ee visio a benies
obta, nec volitio huius boni pot. ee volitio a benies: q. et
actio huius prii non pot. ee actio a benies prii. an.
p. bati q. cognitio huius albi imm. se ipsa est illius
cognitio, et volitio huius boni imm. se ipsa est illius
volitio: q. non possunt variare obta, a liorum desine-
rent ee q. sunt, et inirent ee q. non sunt: sed et
hae actio imm. se ipsa est dependia ab hoc agente: q.
non pot. ee dependia ab alio.

Contra obijci 1°. Deus pot. producere eodem
no. effluere solo quo producit cum ea 2^a. q. pot. ante et
producere eisdem actioibus q. cum ea 2^a. producat. an.
ut certum supponit. Contra p. bati. Deus p. p. pot. pro-
ducere effluere carum 2^a, q. illos utriusq. eminenter: sed
non minus eminenter in harum actioibus: q. et
pot. eadem actioibus ee 2^a. sed eo probare.
Min. p. bati q. actioes ee 2ª sunt perfectiones

sed vis perfectio est gratia, & eminenter: q̄ cum a chōne bñ
 possint ee gratia in Deo, erunt in illo eminenter. Ac r̄
 negando omnem cont̄m. Ad unificationem in primordi
 ces Deum n̄ pot̄le ob repugnantiam et imperfectionē
 q̄ multis in rebus tenuiter producere se totō q̄q̄ emi
 nenter continet nam oēs actus uiciles creaturarum
 continet eminenter, et in non pot̄ illos se solo prestare.
 continere n̄ eminenter a bō. Luce non dicit ordinem ad q̄
 productionem, ut pot̄ in actibus in illis q̄ eminenter ali
 os continet, non in illos possunt producere. (Incedo
 do in Deum continere eminenter illas actiones in ordi
 nem ad productionem, q̄ pot̄ illas sibi unī cā. secundo
 prestare, im est dō. sam̄ cā. nem in effectibus eo
 in actibus q̄ quā. producantur. Et sic n̄ quos Deus
 pot̄ se solo producere non dependent cō. trā. a cā. r̄
 actiones uō. cō. trā. a bō. illa dependent, q̄ sunt facte
 et im̄. dē. gē. dē. illa. effluū. a cā. r̄. 2. 2. 2.

Obij. q̄ n̄ minus pendet Deus a cā. r̄
 quam a cō. uersa. Nam quō. dē. cā. r̄ n̄ pot̄ elicere actiō
 nem nisi in cō. sō. hō. Dei, ita Deus non pot̄ has actiō
 nes prestare nisi in cō. sō. hō. cā. r̄. Ac r̄. negando il
 la hō. nem. Nam Deus n̄ dī. r̄. independē. s̄. a cā. r̄. 2. q̄ q̄
 oēs effluū. et actiō. nes illius se solo prestare, cum in ac
 tiō. nibus manifesta apparet implicatiō. sed dī. r̄. inde
 pendent, q̄ non subordinati creaturā. et q̄ a nulla ne
 cessitan pot̄. creaturā. uō. subordinati Deo, q̄ indiget
 eius cō. cur. s̄. ad oēm effluū. producendum, et q̄ ab illo
 neces. tan. pot̄.

2. Idem effluū. pot̄ a pluribus causis ho
 talibus diuinitus produci: q̄ eadem nō. actiō. potē. r̄. di
 uinitus pendere a pluribus prijs totalibus. anō. sup
 p̄. ut certum. Coniā. m̄. ḡ. bō. q̄ oēs illa cā. r̄. influent